

# Elektrooievaar

jaargang 37, nummer 5

november 2011

## HET BESTUUR VERTELT

Dit is mijn laatste stukje als bestuurslid. Zoals jullie weten heb ik in het bestuur aangekondigd dat ik aan het eind van het jaar me terug ga trekken als secretaris. Ik heb er veel plezier in gehad, ik houd er wel van om dingen te regelen en de bestuursvergaderingen waren altijd erg gezellig. Maar ik heb ook met mijn grote mond weer eens tegen teveel dingen ja gezegd, dus heb nu wel een beetje erg veel activiteiten naast de club lopen en moet toch een keuze maken. Ook vind ik het na zeven jaar wel mooi geweest. Ik heb hoogte- en dieptepunten meegemaakt: mooie ritten in Duitsland, België en Frankrijk, hotelweekenden met vier en met twintig deelnemers, kamperen met de Eurotoer, vele gezellige avonden in de kroeg (liefst de Klomp bij mij aan de overkant), een paar vakanties met klubleden, ik heb een aantal leuke en interessante mensen leren kennen, maar heb helaas ook van een aantal gewaardeerde klubleden tragisch afscheid moeten nemen.

Met de club gaat het intussen goed en door de inspanningen van een aantal mensen zitten we nu op een comfortabele 60 leden en er wordt volop gereden. Dit had ik niet gedacht twee jaar geleden, toen we enkele keren dicht de - volgens mij kritische - ondergrens van 40 naderden. Soms doken we onder die grens, maar dan kwam het net voor de ALV weer goed zodat ik het gelukkig niet in het jaarverslag hoefde te zetten. Dat maakt het nu ook wel tot een goed moment om te stoppen, omdat ik niet het idee heb dat ik het bestuur midden in een moeilijke periode laat zitten.

Maar goed, we zijn dus op zoek naar een opvolger. Wat houdt dat nu precies in, secretaris zijn? Het gerucht gaat dat het een bestuursfunctie is die veel tijd kost, maar dat valt eigenlijk heel erg mee. Het zijn vooral kleine klusjes, die je 's avonds nog even afwerkt wanneer je er zin in hebt en veel minder tijd kosten dan bijvoorbeeld een rit uitzetten: dan ben je meteen een hele middag kwijt. De belangrijkste werkzaamheden zijn het beheren van de klubmail, het verslag maken van de vergaderingen, af en toe wat mailtjes namens de klub versturen en het bijhouden van de ledenadministratie. Alleen rond de ALV ben je echt een avondje of twee bezig met voorbereiden, de rest deed ik altijd tussendoor. En het bestuur houdt ook niet van oeverloos vergaderen, dus met een avondje of vier, vijf per jaar ben je wel klaar. Het spreekt vanzelf dat mijn opvolger als hij/zij daar prijs op stelt uitgebreid wordt ingewerkt en met vragen terecht kan.

Ik zal zelf zeker nog blijven rijden, maar toch wel minder dan de afgelopen jaren, ik heb teveel andere dingen te doen. Tot mijn schande heb ik dit jaar nog geen enkele rit met klub meegereden en heb eigenlijk meer tijd op de klubavonden doorgebracht dan met rijden. Niet helemaal zoals het hoort in een motorklub...

Tot ziens op twee wielen of op een barkruk,

Gerard Jellema (secretaris).

---

## Vakantie 2011

Afgelopen Kerst zat Martin, voor intimi Lappie, bij ons en verkondigde dat hij in 2011 weer eens met vakantie wilde. Door zijn studie was het daar een aantal jaren niet van gekomen. Omdat Cees en ik nog geen wilde plannen hadden vroegen wij of hij het leuk zou vinden om samen te gaan. Dat was niet tegen dovemans oren gezegd en de afspraak was gemaakt.

Waar gaat de reis dan heen? Lappie gaf aan dat hij graag een keer naar Normandië wilde. Cees en ik zijn daar al vaker geweest maar geen enkel probleem om nog eens te gaan.



Maar drie weken naar Normandië is toch een beetje te veel van het goede en na een bezoek aan de Motorbeurs in februari is daar nog een week Beierse Woud en een klein weekje Oostenrijk, Karintië, bijgekomen.

Toen Manuel hoorde dat we begonnen in Normandië kwam al snel de vraag of we het goed vonden dat hij de eerste paar dagen mee ging. Geen enkel probleem. Karin vond dat ook wel leuk en zo vertrokken we op zaterdag 9 juli met zijn 5-en naar Trinité-de-Réville. Via een organisatie hadden we bij

particulieren een huis gehuurd, zie foto. Op de foto lijkt het wel een klein kasteeltje en in het echt was het nog leuker.

Die zaterdag met zijn 5-en en 4 motoren (de HD van Lappie, de BMW van Manuel en de Yamaha van Cees en mijn BMW-tje) vertrokken en zo'n 600 km gereden en rond 18.00 uur kwamen we op onze bestemming aan.

Karin is bij Cees achterop gegaan. In die eerste week zijn we een dagje naar de Pont de Normandië geweest en eindelijk hebben we een keer op een terras gezeten in Honfleur. Daar waren we al wel diverse malen langs gereden, maar nooit eerder gestopt. Verder hebben we een dagje invasiestranden gedaan en gecheckt of de soldaat nog steeds aan de kerk hangt. Helaas waren we die dag te laat voor het militaire kerkhof in Coleville. Natuurlijk hebben we, later in de week, ook Le Mont St-Michel niet overgeslagen.



Na een klein weekje moesten Manuel en Karin helaas al weer naar huis en hebben we met zijn 3-en nog een paar dagen de omgeving van ons kasteeltje verder verkend.

Op vrijdag begonnen aan de reis van 1100 km. naar Schönberg, vlakbij Passau. Zonder problemen en met redelijk weer daar op zaterdagmiddag aangekomen.

Op zondag een rustdag ingelast, dat wil zeggen: niet op de motor, maar we hebben lekker gewandeld. Daar leent de omgeving zich uitstekend voor en zo hadden we ook nog het idee dat we iets aan onze conditie deden. 's-Middags zaten we met een lekker wijntje op het terras van ons hotel en daar zien we vriend Piet de hoek omkomen op zijn Africa Twin. Toen hij hoorde dat we een week in Beieren zaten had hij al aangekondigd dat hij een paar dagen langs zou komen. Piet hebben we leren kennen tijdens onze reis naar Japan.

Vanuit Duitsland een dagtrip gemaakt naar Tsjechië, het vestingstadje Krumlow. Vandaag bij Cees achterop, omdat ik met een enorme rugpijn ben opgestaan. Bij het ontbijt van één van de andere gasten een warmteband gekregen om om mijn rug te doen. Dat heeft gelukkig geholpen en de rest van de vakantie heb ik geen last meer gehad.

Krumlow is een leuk stadje om een paar uurtjes door te brengen, wel erg toeristisch. Gelukkig zijn we met de motor want het is een probleem om je auto hier kwijt te kunnen.

Ook hebben we een dagje doorgebracht in Passau. Eerst bij de plaatselijke vestiging van Louis, want daar waren we erg nieuwsgierig naar. Ook nog even langs de BMW-dealer gereden om naar de koppeling van mijn BMW te laten kijken. Probleem meteen opgelost. De Donau stroomt door Passau en geeft daar zijn water aan een tweetal zijrivieren, de Inn en de Ilz.

Heel erg warm in Passau dus maar een terrasje voor een ijsje. Maar onze held, Lappie (Harley rijder!!) is een beetje panisch voor wespen en in plaats van een wesp slaat hij zijn ijsglas in stukken. Grote hilariteit op het terras.

Op woensdag vindt Piet het weer genoeg en gaat terug naar Nederland. Lappie, Cees en ik besluiten, omdat het weer niet echt meewerkt, naar een glasmuseum in de buurt te gaan. De overige dagen brengen we in de buurt door, mooie wegen om te rijden en leuke dingen om te bezoeken, zoals de Wald Wipfel Weg, een houten weg op palen die boven het bos uitkomt, en een kasteel in het plaatsje



## **BANDEN**

**ALLE TOPMERKEN GOEDKOOP GEPRIJSD!**

**in- en verkoop van gebruikte banden...**

- accu's
- APK keuringsstation
- balanceren
- schokbrekers
- uitlijnen
- ook motorbanden

**ERKEND  
VACO**

**ZONNEVELD / BANDEN BV**

Tel. 0174-221331

A.P.K. keuring van uw auto  
voor leden 35,- Euro incl. B.T.W

**DE MERKEN :**



's-Gravenzandseweg 50 2291 PE Wateringen

Openingstijden: dagelijks 08.00 - 17.30  
zaterdag gesloten



Egg. Dit wordt nog echt bewoond door de kasteelheer en zijn familie. Lijkt leuk, maar volgens ons is het afzien in de winter (niet warm te stoken).



Zaterdag zit ons verblijf ons Duitsland er op en gaan we verder naar ons laatste adres: Tröpolach in Oostenrijk. We besluiten via de Gross Glockner te gaan.

Zou leuk zijn als het niet zo ontzettend mistig was; 19 euro betalen en geen uitzicht.

Met wat, niet van te voren bedachte, omwegen toch op tijd Tröpolach bereikt en we worden ontvangen door de hond van de eigenaren. De eigenaren konden we niet zo snel ontdekken, maar gelukkig kwamen ze toch om ons de sleutel van het appartement te overhandigen.

In Duitsland hadden we nog een aantal CD's gekocht, o.a. van Hubert von Goisern, en in het appartement staat een CD-speler, dus kunnen we gaan genieten!! (en Sex, Drugs und Volksmusik (red))



Op zondag regent het, wat nu? Eerst komen de zus van Lappie en haar gezin op de koffie. Zij zitten maar 30 km bij ons vandaag. Gelukkig is er ook, op loopafstand, een Frühschoppen, dus zijn we daar daarna aangeschoven en hebben de heren hun polsspieren kunnen trainen met het bier. Zelf heb ik het maar eens netjes bij een glaasje fris gehouden. In de middag wordt het weer droog en zijn we de omgeving te voet gaan verkennen.



De volgende dag een trip naar Italië, via de Nassfeldpas. Ik ga achterop en heb hierdoor de gelegenheid om Lappie in actie te filmen. Via de Plöckenpass weer terug naar Oostenrijk. Verder nog trips gemaakt naar Lienz en andere plaatsjes in de omgeving.

Omdat Lappie in zijn jeugd bijna alle vakanties hier door bracht wilde hij graag op bezoek bij de mensen

waar ze altijd verbleven. Cees en ik mee en we hebben een leuke middag bij hen doorgebracht.

Op donderdag is het dan tijd geworden om weer huiswaarts te gaan. We hebben besloten op de circa 1100 km. in 2 dagen te rijden. Omdat Lappie een aantal mooie wegen kent gaat hij voorop. Als in de loop van de dag blijkt dat we toch niet echt opschieten gaan we verder over de snelweg en in Duitsland, Ulm, vinden we een slaapplek. Helaas hebben ze enkel nog een driepersoonskamer. De insiders weten dat Lappie 's-nachts een enorm geluid kan produceren,

dus ik zag al op tegen een lange nacht. Viel gelukkig achteraf allemaal wel mee, alleen in het begin was het even wennen. Overdag maakt hij een enorm kabaal met zijn Harley en 's-nachts gaat hij daar gewoon mee door, alleen doet hij dan zelf.

Op vrijdag, na een lekker ontbijt, weer op de motor en naar huis, waar we eind van de middag aankomen.

Weer een vakantie achter de rug. Eenmaal weer op het werk meteen maar voor de volgende vrij gevraagd én gekregen.

Bijdrage van Astrid Jol.



### Het is weer eens wat anders (vervolg)

Ik heb een aantal mensen verrast door na jaren als overtuigd Shadow-rijder (“ik rijd hem helemaal op en dan koop ik er weer een”) opeens op een redelijk snelle straatfiets aan te komen. Om precies te zijn een GSR-600. Ik stond er zelf eigenlijk ook van te kijken. Misschien wilde ik echt iets anders, misschien was het ook een manier om afstand te nemen van wat er met de Shadow gebeurd is.

Ik heb hier in Elektrooievaar 2-2011 een stukje over geschreven. Intussen zijn we een paar maanden verder: is mijn bekering blijvend of niet?

Ik moet zeggen, hij bevalt nog steeds goed en rijd er nog met veel plezier op. Grappig is ook om te zien dat bij een motor (of elke andere grote aanschaf) je pas na een tijdje de echte voor- en nadelen ziet, de dingen die je waardeert of waar je je juist aan ergert. Bijvoorbeeld:

- + Een digitaal klokje is toch wel erg handig onderweg.
- + Een benzinemeter ook.
- Minder handig is dat de zes streepjes van de benzinemeter volstrekt onlineair aflopen en hij in alarmstand begint te knipperen als je nog ruim 100 km kan rijden, zodat ik meestal toch eerder ga tanken dan nodig is.
- + Een kleine motor is makkelijker weg te zetten in iemands anders garage (de Shadow had niet tussen de fietsen gepast en had ik niet zo gemakkelijk naar buiten gereden).
- + Een kleine motor haal je ook wat sneller tevoorschijn als je ergens moet zijn dan een grote, zeker als je ergens in een stad moet zijn. Ik merk dat ik iets eerder de motor pak voor kleine ritjes.



+ Tot mijn verbazing rijdt het met Joke achterop veel prettiger dan ik had gedacht, ik schatte in dat ik op een lichtere motor veel meer van het gewicht van de duopassagier zou merken.

- Alleen mist Joke nu wel haar sissy bar.
- De draaicirkel valt wat tegen en bij manoeuvreren heb ik al een paar keer met een voetje aan de grond in moeten grijpen omdat ik niet zo scherp de bocht door kon als ik dacht en ik gerekend had op de middelpuntvliegende kracht om overeind te blijven.
- De spiegels trillen wel heel erg. Als het donker is houd ik mijn linkerspiegel even vast zodat ik kan zien wat er achter me zit.

+ In belang van mijn rijbewijs en bankrekening houd ik het qua topsnelheid een beetje rustig. Maar wel erg leuk is het wegrijden vanuit een benzinstation op de snelweg, daar staan geen camera's en kan het gas even een paar honderd meter helemaal open voor je weer in moet voegen...

+ Nou vooruit dan, het laatste stukje A4 (na Schipluiden, waar hij doodloopt tegen Delft aan) is een paar kilometer lang, meestal vrij rustig en wordt bij mijn weten nooit gecontroleerd... Ik heb wel eens een keertje "per ongeluk" de afslag Delft gemist, en Schipluiden, waarna ik weer helemaal terug moest rijden...

Wijze les van dit alles: ik ga nooit meer zeggen wat ik in de toekomst ga doen. Alles heeft, zoals je hierboven kunt lezen, zijn voor- en nadelen, en je moet gewoon binnen elk genre motorfiets iets zien te vinden dat binnen de grenzen van het type goed bevalt. Misschien dat ik zelf ooit weer terug ga naar een chopper, of weer wat anders koop, we zien wel...

Gerard Jellema.

#### 4<sup>de</sup> Opstaprit naar Noord Holland. Zaterdag 23 augustus

**GEZOCHT...**  
een nieuwe motor, een perfecte occasion of goede gebruikte onderdelen?

**gevonden!**

De complete motorservice van de Zonweg 47 - 2516 AK Den Haag: heeft alles, repareert alles, verkoopt alles en levert alles (ook per nulle postorder) tel 070 - 3836000 fax 3819499

**Bolman** motoren

Vanaf het Malieveld naar de start Slot Assumburg in Heemskerk.

Het was droog maar dat zou veranderen. We waren met een man of 10 en een vrouw.

Het was deze rit de bedoeling dat we zouden kennis maken met de motorclub uit Schagen.

Er was er maar een nl. Nico Damen een zo te zien een ervaren motorrijder.

Dat liet hij blijken door op kruisingen met z'n flinke motor de weg vrij te maken zodat wij ongestoord verder konden rijden.

Prachtige route richting het noorden op naar het Lunchpunt.

En wat denk je ? In een kwartier tijd (we dachten droog de luch te halen) allemaal verzopen.

Maar goed natte regenkleren uit en aan de lunch, omelet en uitsmijters we lieten ze prima smaken.

Maar wat mij en ook onze gast Nico Damen opviel dat ondanks het barre weer de stemming ongelofelijk goed was.

En nu wachten tot het wat droger werd maar dat werd het niet dus opstappen en weer verder.



We kwamen in de buurt van Schagen een beetje krap in de tijd en toen heeft Nico de leiding overgenomen er de rit iets ingekort om toch nog op een redelijke tijd op het eindpunt (dat werd een Benzinstation) te komen.

Na een bakje koffie gingen we weer richting huis na een natte maar zeer geslaagde dag.

En Nico, we komen vast nog wel weer een keer die kant op. Bedankt voor het meerijden.

### **Op naar de 5<sup>de</sup> Opstaprit. Zondag 25 september**

Deze rit ging door de Biesbosch.

Start in Dordrecht. Den Haag eo kwam v/a het Malieveld en de mensen uit de provincie kwamen naar Dordrecht. 16 motoren en 19 man en vrouw wisten ons wel te vinden en op tijd.

In twee groepen gestart. En wederom een geweldige route met de nodige veerpontjes erin. Lappie die vreemd ging bij een andere motorclub kwamen we onderweg toch nog een paar keer tegen.

Dita bij Paul achterop, had toch wel zwaar en gingen na de lunch hun eigen gangetje zo ontspannen mogelijk naar huis. Leuk dat ze het toch probeerden. Prachtige weggetjes, dijken en molens, wat is Nederland toch mooi.

Wil je deze rit (een aanrader) een keer zelf rijden, we hebben hem in een Garmin file.

In het prachtige weer op naar het eindpunt Station Hardinxveld.

Nog een lekker drankje om de laatste opstaprit van het jaar af te sluiten.

Rest mij nog iedereen die zich ingezet heeft om van deze opstapritten een succes te maken te bedanken namens het bestuur.

Bijdrage van Jan Jol.



### **Eenmalige vertoning FASTEST bij Pathé!**

Na de wereldpremiere in Londen komt FASTEST naar Nederland! Pathé brengt FASTEST naar Amsterdam, Eindhoven, Groningen, Maastricht, Rotterdam, Tilburg, Utrecht, Zaandam en Zwolle op zondag 13 november om 16.00 uur. Koop vandaag nog uw [tickets!](#)

FASTEST is het vervolg op FASTER, de internationale sensatie voor petrolheads en is in 2010 en 2011 op verschillende plaatsen ter wereld opgenomen. De documentaire waarin de spannende en bloedstollende wereld van het MotoGP-wereldkampioenschap in topsnelheid voorbij raast.

Het verhaal in FASTEST wordt verteld door motorgek en acteur Ewan McGregor en draait om een cruciaal moment in deze sport. De legendarische Valentino Rossi jaagt op zijn tiende wereldtitel en staat voor de zwaarste uitdaging van zijn leven met een groep meedogenloos snelle, jonge coureurs, een afgrijselijke, verpletterende crash tijdens de Italiaanse grand prix, een hartverscheurende comeback in Duitsland, 41 dagen later, en de vraag die elke coureur, zelfs de grootste aller tijden, steeds weer moet beantwoorden: wie is er nu de snelste?

Wij hopen u te mogen begroeten.

Met vriendelijke groet,

Pathé

© Pathé 2011



**GOEDHART**  
MOTOREN

**Belangrijke telefoonnummers:**

Astrid: 030-6991797

Martin: 071-5223950

Gerard: 06-24439556

Willem: 06-27362825

Jan: 06-29100276

E-mail: [info@mkdenhaag.nl](mailto:info@mkdenhaag.nl)

Postadres: Kroostweg-Noord 164  
3704 DX Zeist

In deze Elektrooievaar een speciale bijdrage van:

Astrid Jol  
Gerard Jellema  
Jan Jol

